ANDRE JUTRONIĆ

DUNATA KAVANJIN, NJEN MIRAZ I VJENČANI UGOVOR IZ G. 1669.

U rujnu 1948. preuzeli su arhiv porodice Capogrosso-Kavanjin iz njihove kuće u Sutivanu na Braču izaslanici Muzeja grada Splita direktor Ćiro Čičin-Šain i Dušan Kraljević. Osim znatne ostavštine pjesnika Jerolima Kavanjina (1643–1714), koja se odnosi na njega i njegovu porodicu, postoji i znatan broj spisa njegove rodbine, njegovih nasljednika Capogrosso-Kavanjina i ostale brojne kasnije rodbine, ali također i drugih porodica. Zbog raznih peripetija spisi su bili ispremiješani. Stoga je Ćiro Čičin-Šain, direktor Muzeja grada Splita sve to sredio, a neke spise i prepisao, pa i poneku bilješku dometnuo.

Majka Dunate (Darke), Jerolima i druge braće i sestara Kavanjin imenom Marijeta bila je najvjerojatnije iz Sutivana od splitsko-sutivanske obitelji Božićević Nadali. Braći Kavanjin ostavio je oporučno g. 1663. svoju kuću u Sutivanu majčin stric pop Jerolim (don Jerica) Božićević-Nadali. Don Jeričinu kuću Jerolim je Kavanjin dao porušiti u listopadu 1691. i sagradio novu na istom položaju. O tome govorim na drugom mjestu.

Među spomenutim spisima nalazi se više ženidbenih ugovora i procjena miraza s popisom stvari. Tako sam imao prigode, da se upoznam s tim ugovorima i popisima djevojačkih miraza prigodom nekoliko vjenčanja splitskih udavača kao i nekih drugih. Tada su djevojke (nevjeste, udavače) imućnijih splitskih porodica donosile u miraz najčešće oko 2000 do 3000 dukata, dijelom u novcu (obično isplaćivan u ratama), a ostalo u odijelima, tkaninama, rublju, krznima, zlatnini, srebrnini, nakitima i drugim potrepštinama, ali nekiput i u nekretninama. Prema tome, to su dokumenti tadašnjih prilika, ukusa u ondašnjoj splitskoj građanskoj sredini i ekonomskog stanja pojedinih obitelji u datom momentu. Ovo su rukopisni ženidbeni ugovori i spiskovi miraza: 1. Spisak miraza s procjenom od 13. ožujka 1619. Elizabete, kćerke p. Nikole Zanobija, koja se udala 3. siječnja 1618. za Ivana Capogrossa p. Bartula. Miraz se sastojao od rublja, tkanina, odijela, zlatnine, srebrnine i zemljišta. Spisak je podijeljen u četiri grupe predmeta: a) Le robbe, le

quali si danno in dote a sig(no)ra Isabetta, b) Ori et argenti, portati dalla q(uonda)m Isabetta dalla casa Paterna, nel tempo del suo maritare, come per confessione della Sig(no)ra Elena sua madre, e Nicolotta sua sorella, c) Di più ebbe la detta Signora Isabetta nel tempo de'Sponsali della Sig(no)ra Catt(eri)na sua figlia maritata nel Sig(nor) Cindri i d) Stima fatta dal Gastaldo del Borgo Vessanovich delli Terreni Zanobij fu li 15 Gen(nar)o 1658. Zemljišta su se nalazila u predjelu Križine, Martovljaka, Kodzunara, Jame, Križića, Špinuta, Marjana i Dražanjca. 2. Dne 15. IX. 1642. u Splitu je sklopljen vjenčani ugovor[1] između Petra Semitecola (governator della Millicie in questa Città) i Jakova Von Pustal seu Carripeo, sina Ivana Imperiale, koji je vjenčao Elizabetu (Betinu), kćerku Semitecola. Jakov potvrđuje 20. prosinca 1643., da je podmiren sav ugovoreni miraz, i to 1000 dukata u novcu i 2000 dukata u robi. 3. Dne 14. listopada 1652. Nikolota, kći p. Ivana Capogrossa p. Bartula odriče se svih eventualnih potraživanja u korist svoje majke Elizabete i braće Bartula, Frane, Nikole (nastanjenog u Zadru) i Jerolima, a dobiva u miraz, kao i njene sestre, 3000 dukata (L. 6 : 4). Dne 7. studenoga 1652. budući mladoženja u vjenčanom ugovoru ninski plemić dr. Ivan Cassio dodaje mirazu svoje buduće žene još i svojih 500 dukata. 4. Dne 20. veljače 1656. spisak[2] miraza Hipolite Stipančić p. Vicka prigodom udaje za pomorca Matu Šolta iz Splita, koji joj je drugi muž (prvi je bio p. Ivan Pilić). 5. Vjenčani ugovor[3] od 15. svibnja 1661. između Klare udove p. Petra Cambija, kao skrbnice svojih maloljetnih sinova i uime svoje kćeri nevjeste Katarine s jedne strane i mladoženje Andrije Gaudencija (sina arhiđakona don Luke Gaudencija) s druge strane. Miraz ima da bude u vrijednosti od 3000 dukata u zlatu, srebru, rublju i nekretninama. Zlato je procijenio zlatar Mihovil Miloš (L. 1654), rublje Sara Jevrejka i Ljuba Nasinova (L. 906), a odijela krojač Petar Bolognja (L. 1740). Nekretnine je procijenio kanonik Petar Gazdić i Petar Zura, to su zemljišta u splitskim predjelima: Špinut, Pod Glavičine, Na Brdih, Na Plokite, Na Dragovo, Na Visokoj, Na Pastigradu, Na Maloj Visokoj, Ispod sv. Mande, Na Spalatinu i Sukošanu, a na Manušu tri vrtla i jedan livel Tecilazića.

[1] U vezi s ovim ugovorom Ćiro Čičin-Šain je pribilježio: »Uz ovaj dokumenat je sačuvana priznanica datirana 20. XII. 1643. g., kojom g. Jakov potvrđuje, da je od g. Petra primio sav miraz.

[2] U vezi sa spiskom o mirazu Hipolite Stipančić nalazi se bilješka Ćire Čičin-Šaina: »Ovaj spisak je iz neke parnice pred sudom (u Splitu). Iz spisa, koji prethodi spisku, vidi se, da je Hipolita Stipančić u sporu s nekim i da predlaže, da se sasluša nekoliko svjedoka, da bi dokazala neke svoje tvrdnje. Spomenuti spis nema datuma, ali se vidi, da su (u vrijeme ovog spora pred sudom) već bila mrtva oba muža Hipolite Stipančić i da je paron Šolta bio njen drugi muž. Spomenuti spis, s Hipolitinim prijedlozima, da se saslušaju njeni svjedoci, koji se navode, i da im se postave tri pitanja, koja se citiraju, glasi »... (Ne smatram potrebnim, da ih ovdje citiram – primjedba A. J.)

[3] Ć. Čičin-Šain je na kraju ugovora zabilježio: »Već slijedeće godine (1662) došlo je do spora pred sudom, o čemu govore ovi dokumenti ...« (Ne smatram potrebnim, da ih ovdje citiram – primjedba A. J.)

6. Dne 22. kolovoza 1675. Magdalena Tartaglia odriče se pred vjenčanjem svih svojih nasljednih prava u korist svoga oca kapetana Petra, a ovaj joj obećava miraz u vrijednosti od 2000 dukata (L. 6 : 4). Stim u vezi je vjenčani ugovor[4] od 23. VIII. 1675. s Jerolimom Andreisom i njegovim sinom mladoženjom Pavlom Andreisom iz Trogira. Miraz se sastoji od kuće u Trogiru, koju je Tartaglia dobio od Cippica (procjena L. 6729.8), zlatnine, svile, vunene i lanene tkanine i suviše tri zemljišta da se otkupe od nasljednika p. Filipa Moljica. 7. U prosincu 1679. Katarina Nadali udajom za Frana Barbierija odriče se svih potraživanja pokretnih i nepokretnih u korist svoje braće Frane, don Petra, Antona i Valerija, a ovi joj obećavaju miraz od 1000 dukata (L. 6 : 4) u zlatu, rublju, svili, odijelima i kuću u Starom gradu, koja se nalazi uza zid gospode Cumuli, ili u novcu i zemljištu na Braču u distriktu Mirca. Odnosno zemljište na istoku graniči sa zemljištem konta Marijanovića. Slijedi popis stvari i procjena. 8. Vjenčani ugovor od 2. XII. 1694. i popis stvari nevjestina miraza sa procjenom od 30. XI. i 1. XII. 1694. prigodom vjenčanja Palme, kćerke p. Rinalda Posedarca i Ivana Capogrossa p. Jerolima. Pored svjedoka prisutna je bila i Palmina sestra Elizabeta, žena Petra Andrije Guidottija. Miraz je u zlatu, srebrnini, nakitima i drugim potrepštinama u vrijednosti od 2.706 dukata (L. 6 : 4). Palmi je miraz predao pašanac dr. Duje Cuppareo, pripada joj također i dio drugih dobara kod njenih sestara u Tržiću (Monfalcone nella patria del Friuli) i posebno u Zadru, Braču, Omišu i Poljcima. Ovom prigodom i mladoženja je dariva sa 2000 dukata (L. 6 : 4), koji se mogu izuzeti od njegovih dobara. (Vjenčanje je izvršeno u Splitu 2. prosinca 1694., a svjedok je bio dr. Jerolim Kavanjin). 9. Vjenčani ugovor[5] prigodom udaje Marijete (Marg.[ta]), starije kćerke

[4] Uz ovaj ugovor Ć. Čičin-Šain je dometnuo bilješku: »Trogirski plemić Jerolim Andreis bio je sin trogirskog historičara Pavla Andreisa.«

[5] Na kraju svog prijepisa Ć. Čičin-Šain je dodao bilješku da postoje: 1. priznanica Antona Canagetti od 28. I. 1699. o primljenom mirazu, 2. priznanica istoga datirana u Zadru 4. VIII. 1703. da je na račun ženina miraza primio od dra. Jer. Kavanjina tog dana 500 dukata i 3. još nekoliko dokumenata: dva pisma A. Kanajeta Kavanjinu (iz Zadra 1702, 1703) i nagodba (1716) sestara Marijete Kanajetove i Isabete Kapogrosove, poslije očeve smrti u pitanju očeve baštine. Na posebnom liniranom papiru Ć. Čičin-Šain je napisao: »1699 Procjena zlatnih i drugih predmeta, koje je dr. Jer. Kavanjin dao za miraz kćeri Marijeti (kćeri iz prvog braka), koja se udala 12. I. 1699. za Ant. Kanajeta, komandanta pješadije.« Dva su spiska: 1. Prvi spisak zlatnih predmeta procijenio je Zuane Luposignoli u ukupnom iznosu od L. 1923. – 2. Drugi spisak predmeta, s datumom 9. I. 1699. procijenili su splitski Jevreji: Memo Baruch i Mojsije Gaon 5860 + 7558 = L. 13.418.—.

Oporuka Jerolima Kavanjina (u redakciji Ć. Čičin-Šaina). Izd. Muzeja grada Splita br. 2., Split, 1951. (Oporuka je napisana 26. VI. 1709.), str. 14 (iz Kavanjinove oporuke): Al. S(igno)r Co(nte) Canagietti mio Genero l'Orologio da Tauolino: Alla sua S(igno)ra Consorte mia Figlia un annello di Duc(a)ti trenta, che potrà fare dell'entrate de beni delli Castelli, che li lascio com'auanti. Al suo maschio il mio Annello, alle sue Putte gli'Officij con coperte d'argento.

Vjenčanje je izvršeno u Splitu 12. I. 1699.: Sig(no)ra Marg(ie)ta figliola dell'Ill(ustrissi)mo S(igno)r Dr. Gerolimo Canagnini e Ill(ustrissi)mo Sig(no)r Conte Co(lone)llo Antonio Canagietti. Marijetu bilježe i kao Margarita Marija.

Jerolima Kavanjina (koju mu je rodila prva žena Ana Marija Filipović-Filipi iz Nerežišća) za mladoženju nadintendenta Antona Canaggiettija. Ugovor sklapa s mladoženjom nevjestin otac dr. Jerolim Kavanjin 1. XII. 1698. u Splitu. Miraz se sastoji od majčina i očeva naslijeđa u vrijednosti od 3000 dukata, i to 1.500 dukata u svili, zlatu, rublju i drugim djevojčinim potrepštinama, a preostatak u novcu. Ostalih 1.500 dukata bit će isplaćivano u godišnjim obrocima po 200 dukata. Dana 6. I. 1699. (pred skorim vjenčanjem) nevjesta prihvaća sporazum i odriče se eventualnih daljih potraživanja. Isti se ugovor ponavlja u službenoj formi 12. I. 1699. Procjena (s popisom robe) izvršena je 9. I. 1699., kao procjenitelji za tekstil fungirali su Memo Baruch i Mojsije Gaon, a za zlato Ivan Luposignoli, pak je 28. I. 1699. Anton Canagetti dao priznanicu, da je u redu primio. Među ostalim dokumentima, u vezi s ovim vjenčanjem, su Kanajetove priznanice (na pr. od 4. VIII. 1703. iz Zadra), da je primio od Kavanjina na račun ženina miraza 500 dukata, zatim dva Kanajetova pisma iz Zadra (g. 1702 i g. 1703) Kavanjinu i nagodba iz g. 1716. među Kavanjinovim kćerkama Marijete Canagetti i Elizabete Capogrosso poslije očeve smrti u pitanju očeve baštine. Vjenčanje je izvršeno 12. siječnja 1699. 10. Vjenčani ugovor (original) pred vjenčanjem Kavanjinove kćeri (iz drugog braka) Elizabete s Nikolom Capogrossom pok. Bartula u Splitu od 10. listopada 1709. Svoj pristanak dao je i Nikolin brat Frane. Jerolim Kavanjin obećava miraz od 3000 dukata, i to iz ruke oko dukata 1500 u svilenim odijelima, zlatu, nakitima, rublju i drugim djevojačkim stvarima, a ostatak od dukata 1500 u novcu i nekretninama poslije smrti roditelja. Ugovor je sastavio Ivan Filip Henrioni »canc(elier)e al civile«, a potpisali su ga Jerolim Kavanjin, Frane Capogrosso i Nikola Capogrosso, a kao svjedoci Ivan Gelmini i majstor Frane Ugolini. Drugi je dokumenat ovlaštenje bračkog konta Ivana Dinka Zane iz Nerežišća 9. listopada 1709. Jerolimu Petritiju, da sastavi ugovor o mirazu. Ispred prijepisa ugovora nalazi se ovlaštenje. Ugovor je napisan u Sutivanu 26. listopada 1709: Fatto nel Castello di S. Zuanne di questà Isola da me sottos(crit)to con licenza di quest Ill(ustrissi)mo Sig(no)r Co(nte) sopra registrata l'anno della sua Santis(si)ma Natività 1709 g(ior)no di Sabbato 26 Ottobre in casa del Sig(no)r Dr. Girolamo Canagini, et alla presenza del R(everen)do Curato D. Francisco Pierotich, e del Sp(etabi)l Sig(no)r Giudice Steffano Nadali Testij. Priključena su tri lista (originali) popisa i procjene (u Splitu) stvari miraza od 10. ožujka 1710. Ispod jedne (za zlato, nakite i dragocjenosti) potpisani su Leonard Bernardi i Ivan Gelmini, ispod druge (odijela, čipke, šal i sl.) Memo Baruch i Abram Curiel, a treći je (rublje, tkanine) nepotpisan i bez datuma. Vjenčanje je izvršeno u Sutivanu 26. listopada 1709. 11. Godine 1725. vjenčani ugovor prigodom udaje Jelene, kćeri J. Akutisa za Jerolima Gaudencija (Radovčića) u Splitu. 12. Miraz Antice Sparljanov, kćeri Mijine iz Vodica od 8. travnja 1738. 13. Miraz švore u samostanu sv. Arnira Marije Amabile, kćeri Nikole Capogrossa i Elizabete rođ. Kavanjin od 29. lipnja 1738. 14.

Vjenčani ugovor od 4. svibnja 1743. i miraz Jelene, kćeri p. Nikole Capogrossa i Elizabete rod. Kavanjin prigodom udaje za dra. Ivana Dominika Bajamontija iz Poreča. (Vjenčanje je izvršeno u Splitu 11. svibnja. Bajamonti je umro g. 1782., a Jelena g. 1798.). 15. Vjenčani ugovor od 19. listopada 1755. prigodom udaje Mande, kćeri p. Filipa Bilića za Ivana p. Stjepana Verbotova iz Vranjica. 16. Popis miraza Elizabete (Betine) Mušura g. 1759. prigodom udaje za Jerolima Capogrossa Kavanjina (Vjenčanje je izvršeno 7. svibnja. Elizabeta je umrla g. 1792.). 17. Popis miraza od 16. srpnja 1759. Vinke, kćeri Dujma Geremie iz Splita, prigodom udaje za Tomu Kuzmića iz Bola na Braču (Vjenčanje je izvršeno u Splitu 16. srpnja 1759.). 18. Vjenčani ugovor od 6. rujna 1794. i popis miraza od 5. rujna 1794. prigodom udaje Jelene, kćeri p. Jerolima Capogrossa Kavanjina za Petra Albertija p. Ivana Lovre (Vjenčanje je izvršeno u Splitu 6. rujna). 19. Popis miraza od 10. svibnja 1799. Ane, kćeri Ivana Babića, iz Sutivana prigodom udaje za Tomu Zvanića iz Sutivana. 20. Popis miraza od 3. prosinca 1803. Dinke, kćeri p. Jerolima Capogrossa Kavanjina prigodom udaje za Bartula, sina p. dra. Bonaventure Bernardija (Vjenčanje je izvršeno 4. svibnja 1804.). 21. Popis miraza od 7. kolovoza 1814. Elizabete kćeri p. Vicka Capogrossa Kavanjina prigodom udaje za Lovru Bernarda Kruševića Andrijina (Vjenčanje je izvršeno 6. travnja 1814.).

Svi su ti ženidbeni ugovori i popisi miraza pisani talijanskim jezikom osim popisa miraza Antice Sparljanov, kćeri Mijine, od 8. travnja 1738. iz Vodica, koji je na našem jeziku. Svi su ugovori po formi i izražajima slični, iako nisu svi jednake dužine. Druga su imena prisutnih i zainteresiranih lica, nejednaka je vrijednost djevojačkog miraza i eventualni način isplate gotova novca. Često nije predviđena nekretnina. Očito je, da svi notari (odnosno sastavljači ugovora) pišu po više manje već utvrđenom obrascu i zato se u glavnome ne razlikuju.

Osim spomenutih vjenčanih ugovora i popisa predmeta pokretnina, koje su donosile nevjeste miraždžike u kuću svog supruga mladoženje, a također u pojedinim slučajevima i nekretnina, postoji još jedan ugovor s popisom miraza, na koji se ovdje posebno osvrćem. To je ugovor prigodom vjenčanja Dunate, sestre pjesnika Jerolima Kavanjina. Ona se udala g. 1669. za Franu Sfaganića Modra iz Splita.

Ime Dunate nije svakidašnje. Dunatu Kavanjin kasnije je slijedio niz srodničkih Dunata, njenih imenjakinja u Sutivanu na Braču do novijih vremena.

*

Dunata (Darka) Kavanjin najmlađa je sestra pjesnika Jerolima Kavanjina (starije su vanbračna Dinka r. 1618., Perina Sabina r. 1631. i Klara r. 1636.). Također i sva Jerolimova braća starija su od nje. Dunata se rodila u Splitu 16. kolovoza 1650., a krštena je 30. srpnja 1651. Njena krštenica (u trećoj splitskoj knjizi rođenih) glasi:

Adi 30. luglio 1651.

Donata Fig(li)a del Sig(no)r Marco Cauagnini, et di Sig(nor)a Marieta sua consorte fu batizata da me, Don Ger(olim)o Canonico Nadali, la quale naque sotto li 16 agosto pross(imo) pass(at)o ch del 1650. Compari furono li SS(igno)ri Bernardino Cupareo q(uondam) Francischo, et il sig(no)r Batista Bazcoli. Comare l' S(timatissim)a sig(nor)a Andriana Corneri al presente moglie dell'Ill(ustrissim)o tenente Colonel Zuanne Zanchi.

Godine 1669. Dunata se udaje za Franu Sfaganića Modra iz Splita u svojoj *dvadesetoj* godini. Obred vjenčanja čini se da je bio izvršen u Sutivanu na Braču gdje je sklopljen i vjenčani ugovor. Kako postojeće sutivanske matične knjige vjenčanih počinju tek od g. 1694. (krštenih od g. 1622.), nemamo njenu vjenčanicu. (Da je vjenčanje izvršeno u Splitu, našla bi se bilješka o vjenčanju u drugoj splitskoj knjizi vjenčanih (1660–1679), a tu je nema). O njenu vjenčanju piše Ćiro Čičin-Šain u noti od 16. članka »Pomorci i njihove obitelji u Splitu XVII. st.«[6]: »U atmosferi općih nada u obnovu po završetku Kandijskoga rata, 1669. g. bilo je vjenčanje Frane Sfaganića Modra i Donate Kavanjinove; taj brak, kako se vidi iz odnosnog dokumenta (v. cit. zbirku oporuka, vjenčanih ugovora i sl. u Muzeju grada S.) bio je kombinovan sa ciljem, da se izmire dvije zavađene porodice; kod sklapanja ugovora o vjenčanju bilo je posrednika, s obje strane, jer se u tekstu ugovora kaže, da je on sastavljen »per interposizione di comun amici e parenti«. Ali desetak godina poslije vjenčanja 1688. opet je izbila svađa i opet je došlo do nove parnice, ovaj put između advokata dra. Jerolima Kavanjina i njegova zeta Frane Sfaganića Modra, koja je završena, kako tvrdi J. Kavanjin, zato, što i onako on nije od siromašnog zeta mogao naplatiti potraživanja, a s druge strane, što je imao obzira prema svojoj sestri Donati i njenu porodu (v. oporuku J. Kavanjina u redakciji Čičin-Šaina, sv. 2. Izd. Muzeja grada Splita, 1951). Udavši se u svojoj *devetnaestoj* godini, Donata je sad imala odraslu djecu: Klarisu Terezu

[6] *Fisković-Katić-Čičin-Šain-Kečkemet*, Četiri priloga historiji grada Splita XVII. i XVIII. stoljeća, Izd. Muzeja grada Splita sv. 4. Split, 1953, str. 16, nota ad 16; – Oporuka Jerolima Kavanjina, ib., str. 16–17: Item dichiaro, che la mia (S(igno)ra Sorella Donata è stata sodisfatta della Dote promessali in tempo che la Casa era in depression de debiti, e di fortune, che sono Duc(a)ti 1200 da me poi solleuata con li sudori, e quadagni della professione, et accresciuta d'haueri si mobili, che stabili, fabriche, et altro; e come si uede dalle stime unite al suo contratto, e dalla partita essistente nella massa di giornaletti segnata +, giornaletto per ultimo a carta 25, et in quell'essistente nel libro alla Brazza a carta 127, e scritto dipendente da quella, si che ne alla può pretender altro ne li S(igno)ri Modri p(er) conto dell'antiche pretese soppite a quiete perpetua della mia Casa, come da Processi corsi, e da cautione essistente nell'ultimo Processo suscitato del 1688 dependente dalla partita fondamentale del loro preteso credito, che p(er) questo fine s'é depennata, essiste parmi nel loro libo d'acquisti; restando io creditore, hauendo pur troppo patientato, e con atti di generosa assistenza solleuatili, com'ê noto, nella decadenza dello stato loro a riguardo massime di d(et)ta mia Sorella.

(koja će 1743. g. u svojoj 72. godini umrijeti u samostanu splitskih klarisa pod imenom sestra Marija Tereza, kako kaže knj. V. umrlih u Maticama Župskog ureda grada na str. 79 otraga), neudatu Domeniku i dva sina Marka i Josipa (kojeg nalazimo i u Kavanjinoj citiranoj oporuci). Iz spomenutog vjenčanog ugovora vidi se, da je Donata Kavanjin donijela u Sfaganića kuću miraz u vrijednosti od 1200 dukata »u zlatu, srebru, odjeći i nakitu«, i da, osim toga, od braće ništa drugo nije primila, dok su druge imućnije Splićanke onog vremena donosile obično 2500 do 3500 dukata, polovinu u gotovu novcu na obroke, a polovinu u nekretninama«.

Splitski pomorci Sfaganići Modro bili su duže vremena u poslovnim vezama s Dunatinim ocem trgovcem Markom Kavanjinom. Prenosili su mu robu, novac i pisma na relaciji između Mletaka i Splita. Godine 1649. Ivan Sfaganić Modro (otac Dunatina muža) nastavio je parnicu s Markom Kavanjinom (Dunatinim ocem), koju je započeo još Ivanov otac Frane (djed Dunatina muža). Parnicu je pred splitskim sudom Marko Kavanjin izgubio. Unatoč tomu poslovne veze Marka Kavanjina sa pomorcima Ivanom Sfaganićem i njegovim sinom Jurjem nastavljale su se.[7]

Dunata (sestra Jerolima Kavanjina) i njen muž Frane Sfaganić Modro (odnosno i samim prezimenom Modro), živjeli su u Splitu i u Sutivanu na otoku Braču, gdje su imali kuću. (Kavanjin spominje u svom troškovniku o gradnji svoje kuće, *kaštelet* braće Modro u Sutivanu). U Sutivan su, pored Franina brata Marka, i ranije dolazili pojedini članovi ove splitske pomorske obitelji, pa tako kasnije nalazimo i Dunatu kao kumu i svjedokinju na krštenjima i vjenčanjima u Splitu i u Sutivanu.

Dunatin muž Frane rođen je u Splitu i kršten 18. listopada 1643. Prema tome bilo mu je 26 godina, kad se oženio Dunatom Kavanjin. Prije njega su njegov otac Ivan i majka Franceskina imali u Splitu još dva sina, kojima su dali ime Frane; jedan je kršten 20. lipnja 1635., a drugi 18. srpnja 1638., ali su umrli nejaki. Bilo je i druge braće i sestara: Margarita (kršt. 18. travnja 1627.), blizanci Jelena (kršt. 18. ožujka 1629.) i Nikola (kršt. 21. ožujka 1629.), druga Margarita (kršt. 9. siječnja 1631.), Juraj Dinko (kršt. 12. veljače 1634.), Dinka (kršt. 19. prosinca 1636.), Vica (kršt. 1. lipnja 1637.), Marko (1. svibnja 1639.) i druga Dinka (kršt. 2. veljače 1642.), a vjerojatno i vanbračna Nikolota, koju je imao Ivan s Jelenom, kćerkom Pavla Bakotića (kršt. 9. studenoga 1656.).

U svojoj oporuci[8] pjesnik Jerolim Kavanjin sjeća se g. 1709. svojih tada živih nećaka i nećakinja, djece svoje sestre Dunate: A Domenica Modro mia Nipote risolvendo di maritarsi, o di restar in Convento a

[7] *Čičin-Šain Č.*, Pomorci i njihove obitelji u Splitu XVII. st. Izd. Muzeja grada Splita sv. 4., u publikaciji: »Četiri priloga historiji grada Splita XVII. i XVIII. stoljeća«, Split, 1953., str. 59.

[8] Oporuka Jerolima Kavanjina, ib., str. 13 i str. 15.

servir il S(igno)r Iddio lascio Duc(a)ti Dalmatini doicento p(er) sua Dote, et alimento, esortandola di rimanere sotto la disciplina di quelle R(everende) Madri in S(anta) Chiara, e di Suor Teresa sua Sorella. A detta Suor Teresa con commodità somministri la S(igno)ra Perina Duc(a)ti cinque, et altri Duc(a)ti cinque a Marietta in robba di questa moneta, et a Giuseppe loro Fratello un mio habito inferiore. Međutim Dunati i njenu mužu Frani nije ostavio ništa, a njegovu bratu Marku Modru ostavio je: »quatro delle mie Camise, un paro di braghesse, un paro di Calze, e Scarpe, una Velada, o Zamberluno, un Capello, et una Scatola da Tabacco; volendo, che un tempo di sua morta sia contento, e sepolto a mie spese, quando non ui fosse altro modo«.

Prema toj oporuci, a u momentu, kad je pisana oporuka g. 1709. (26. lipnja), bila su živa ova Dunatina djeca: Dinka, suor Tereza, Marijeta i Josip. Sva su njena djeca rođena u Splitu: *Franka* (Franceskina) je krštena 7. rujna 1670. i rano je umrla, Suor *Tereza* (Maria Teresa) je rođena g. 1671., a umrla je 23. travnja 1743. i pokopana u grobnici klarisa u samostanu, *Marijeta* je krštena 27. travnja 1742., *Ivan* je kršten 4. travnja 1673., ali je rano umro, *Marko* je rođen oko g. 1675. i umro 13. lipnja 1693. u osamnaestoj godini života i pokopan u crkvi sv. Marije Taurelo, *Dinka* je krštena 1. studenoga 1679., *Josip Beneto* kršten je 1. lipnja 1694. i – kao jedini preživjeli Dunatin sin – nastavio je Franinu lozu Modro. On se dosta često spominje kao kum u sutivanskim matičnim knjigama na primjer g. 1723., 1725., 1726., 1728., 1729., 1730., 1731., 1732. i 1735. Najčešća titula mu je Dominus (Dñus Joseph Modro). Godine 1726. (3. listopada) zabilježen je kao »cancelarius«.

Kako u splitskim knjigama umrlih nisam naišao na smrtovnice Dunate i Frana Modro, pretpostavljam, da su u starijim godinama potpuno preselili i umrli u Sutivanu, pak tamo pokopani u ondašnjoj i današnjoj župskoj crkvi, iako se to ne može utvrditi, jer sačuvane sutivanske knjige umrlih, koje se nalaze u zadarskom Državnom arhivu, postoje tek od godine 1776. Zato ne možemo znati, kada su umrli. Bilo još za njihova života, ili po njihovoj smrti, u Sutivan se preseljava i njihov sin Josip. Sva djeca, osim najstarijeg sina Frane, rađaju mu se od g. 1729. u Sutivanu. Stoga se i on, već od g. 1723. pa do g. 1735. više puta spominje kao kum ili svjedok na krštenjima i vjenčanjima u sutivanskim matičnim knjigama.

Imenom Dunata (Darka) u porodici Kavanjina htjelo se vjerojatno počastiti nekoga iz porodice Dunatine majke Marijete. Tako se na primjer spominje u splitskoj knjizi umrlih, da je 28. veljače 1730. umrla Dunata Nadali u 80. godini života i da je pokopana u sv. Klari. (Vjerojatno dolazi u obzir i suor Daria Nadali, koja je umrla još 22. siječnja 1622. u 35. godini i pokopana u sv. Mariji Taurelo). To se ime prenosilo u Sutivanu po ženskoj lozi u obitelj Naimer (t. j. Naimer Modro), pak u obitelj Crinfocaj, zatim u obitelj Jutronić i onda preko ove i u obitelj Vladislavić Stipančić.

Preživjeli najmlađi sin Dunate Modro (rod. Kavanjin) Josip (t. j. Josip Beneto) i njegova žena Elizabeta (Betina) imali su ovu djecu: već spomenutog *Franu* Tomu, koji je kršten u Splitu 3. siječnja 1723. i zatim rođenu u Sutivanu *Dunatu* 19. rujna 1729. (krštenu 6. listopada), *Jakova* Petra krštenog 21. veljače 1732. i *Terezu* krštenu 31. prosinca 1726. Međutim, kako se nisu sačuvale starije sutivanske knjige umrlih (tek od g. 1776.), a u splitskim se ne spominju, ne može se sa sigurnošću znati, kako i kada su pojedini umrli, osim jedino za Josipovu kćer Dunatu. Ta Dunata (Donata Antonia) udala se u Splitu – prema petoj knjizi vjenčanih – za Henrika Naimera, sina Ivanova, 11. rujna 1748. Budući da se i ona i njena djeca pišu s oba prezimena, Naimer i Modro i žive ponajviše u Sutivanu, moramo pretpostaviti, da su njena braća i sestre (Frane, Jakov i Tereza) rano umrli – vjerojatno baš u Sutivanu – pak je ona kao jedina direktna baštinica dovela muža Henrika u Sutivan na imanje Modro.

Članovi porodice Naimer u splitskim i sutivanskim matičnim knjigama bilježeni su kao Naimer, Najmer, Naymer i Nojmer. Nisu po svom porijeklu iz Dalmacije. Prigodom vjenčanja prvog zabilježenog u splitskoj matici Ivana Naimera i Ane Possi 25. travnja 1718. u četvrtoj knjizi vjenčanih dodana je napomena: *de Germania*, što znači, da je bio Nijemac, a to pokazuje i prezime. Ivan je nekoliko puta kumovao u Splitu, pa je tom prigodom, kao i pri krštavanju svoje djece, bilježen s titulama mastro, mro i mistro, a neki put sa Sig(no)r. Prema tome bio je neki obrtnik, ali nijedan put nije označeno, kojim se zanatom bavio. Taj doseljeni Ivan umro je 19. travnja 1756. i pokopan je u splitskom sv. Domeniku. Njegova su djeca: Barbara Veneranda, rođena 22. veljače 1721. (kršt. 19. ožujka 1721.) i umrla 15. srpnja 1757. (pokopana u sv. Dominiku), *Henrik* Dionizij (Enrico) kršten 25. travnja 1723., Ruža Marija krštena 19. ožujka 1732., Karlo Aleksandar kršten 6. travnja 1735. i Ivan rođen oko g. 1736., a umro u dvadesetoj godini 15. lipnja 1756., pa pokopan u sv. Dominiku u Splitu.

Djeca (Naimer-Modro) supružnika Henrika (Enrico) Naimer iz Splita i Dunate rod. Modro rađala su se u Splitu i u Sutivanu. Dunata Naimer Modro (ili Donata Najmer alias Modro – Split g. 1784.) umrla je u Sutivanu 23. lipnja 1793. i pokopana u mjesnoj župskoj crkvi u grobnici bratovštine sv. Sakramenta. Osim njene kćerke *Ane* (rođene g. 1749.), koja se udala za postolara Andriju Crinfocaj iz Donjega Humca 19. siječnja 1777. (vjenčanje je izvršeno u Sutivanu), te umrla u Sutivanu g. 1833., imali su još ovu djecu: *Josip Marija*, rođen i kršten u Splitu 18. lipnja 1752. i umro u Sutivanu kao pop (a djelovao je i kao javni bilježnik) 1. svibnja 1788., pa pokopan u sutivanskoj župskoj crkvi,[9]

[9] Sutivanski općinski arhiv pregledao sam u veljači 1940. U toku okupacije za Drugog svjetskog rata arhivski su spisi nestali i do danas nisu pronađeni. Stoga svoje bilješke ne mogu prokontrolirati. Svojevremeno sam – među ostalim spisima – zabilježio ugovor od 5. veljače 1774., koji je sastavio »nodaro publico Giuseppe Maria Naimer Modro«, odnosno u potpisu: V. A. N. P. in fede sottoscritto e sigilatto.

Terezina Tomasina, rođena oko g. 1765. i udala se u Sutivanu 18. ožujka 1785. za Matu Soljančića (njihov sin Henrik kršten je 7. svibnja 1789.), a umrla 20. siječnja 1820., zatim *Frane*, rođen i kršten u Sutivanu 28. ožujka 1766. i umro 11. listopada 1785. u devetnaestoj godini života, pa pokopan u mjesnoj župskoj crkvi i *Elizabeta*, krštena u Sutivanu 10. srpnja 1768. Kako je njihova majka Dunata Naimer Modro kao udovica živjela u starijim godinama u Sutivanu u očinskoj kući, k njoj se tada doselila iz Donjega Humca kći Ana s djecom i mužem Andrijom Crinfocai.[10] (Dne 16. rujna 1816. udala se u Sutivanu neka Tereza Najmer za Josipa, sina pok. Mate Soljančića, a dne 22. lipnja 1781. spominje se u matici kuma Dña Benedetta Modro).

U daljem vremenskom slijedu ime Henrik u obliku Neriko-Hinko nasljeđuje se u obitelji Soljančić, a preko nje prelazi u obitelj Lukšić-Čarić.[11] Ime Dunate iz obitelji Crinfocaj prešlo je u obitelj Jutronić-Cicalo. Obitelj Crinfocai (Crinfocaj i Crinfocaich) je starijim porijeklom iz Taranta u Italiji. Doselili su se na Brač u Donji Humac i u Supetar[12] (Trinfocai), a Lukšići, Soljančići i Jutronići stare su sutivanske porodice.

Djeca Andrije Crinfocai i Ane rođ. Najmer-Modro rodila su se u Donjem Humcu. Znamo za *Dunatu*-Dinku rođenu oko g. 1781., koja se udala 13. travnja 1804. za Marka Jutronića alias (vulgo) Cicalo u Sutivanu i umrla g. 1831., za *Tomu*, koji je rođen oko g. 1790. i oženio se Vicom Rokočić iz Bola (vjerojatno župnikovom sestrom u Sutivanu) 21. kolovoza 1822., te umro g. 1843., za *Josipa*, koji je kršten g. 1795., *Ivana*, koji je umro kao krojač 31. siječnja 1858., i *Franku*, koja se

Drugi je ugovor također od 5. veljače 1774. »fatto in Castel S. Zuanne giurisdizione della Brazza in Casa del Sig(no)r Co(nte) Pietro Bergelich fu qu(ondam) Serg(ente) mag(gio)r Luca, a sastavio »Nodaro publico Don Domenico Ciulich q(uonda)m Antonio da Spalato« u prisutnosti svjedoka Pavla Milesija i Antonija Rocco di Rocco iz Rovinja. Ugovor je prepisao i ovjerovio: nodaro publico V. A. Giuseppe Maria Naimer Modro. Godine 1940. zbog orijentiranja samo sam pobilježio pojedine dokumente u namjeri da ih drugom prigodom prepišem u cijelosti i proučim. Tako sam na pr. pod 12. rujna 1695. zabilježio: Lite fra li Signori Fratelli Dominis e Fratelli Modro, a pod 20. svibnja 1730.: Signora Elisabetta r(elit)ta q(uond)am Sig(no)r Nicolò Capogrosso e Sig(no)r Iseppo Modro. D. Nicolo Damianouich agente della Sig(no)ra Elisabeta.

[10] Godine 1800. na sastanku ujedinjene bratovštine u Sutivanu odbijeno je traženje Andrije Crinfocaja da bude primljen u članstvo rečenicom »non sia adnesso al numero di giusabenti« i »non sia accettate abblazioni del Sig. Crinfocaj« (Iz knjige Bratovštine S. Sakramenta i Milosrđa u Sutivanu).

[11] Henrik Soljančić je sin Mate Soljančića i Terezine rod. Naimer Modro. Njegov sin Petar (žena Dinka Kirigin iz Miraca, vjenčani 2. studenoga 1841.) imao je više djece: *Henrika*-Marina (r. 1842), Matu (r. 1849), Margaritu Mariju (r. 1850), drugog Matu (r. 1853), Franu Vicka (r. 1858), Antuna (r. 1858), Mariju (r. 1861) i Terezu. Marija je moja majka. Sestra Petrova Katarina udala se za Martina Lukšića Čarića. Jedan se njegov sin (sudac) zvao *Hinko* (oženio se i živio u Splitu), pa tako i nećak ovoga poštanski činovnik u penziji u Splitu: *Hinko* (Neriko) Lukšić. Od sinova Mate Soljančića jedan se zvao *Neriko*. Ovaj se poslije Prvog svjetskog rata iselio u južnoameričku državu Paraguay.

[12] Da je objavljen oglas konta Petra Ante Barozija od 7. VI. 1753. (njegov je nasljednik konte Juraj Barbaro stigao u Nerežišća 19. lipnja), u Supetru 10. lipnja svjedočili su: Ivan Olivari i »curato Tomaso Criffocai«.

udala 6. rujna 1821. za Ivana, sina pok. Jerka Jutronića Žuvinića i umrla 31. listopada 1852. Udajom Dunate Crinfocai nestaje imena Dunate u porodici Crinfocai.

Dunata Crinfocai rodila je Marku Jutroniću Cicalo pok. Jurja više djece, ali svi nisu dugo poživjeli: *Jurja* (kršten 11. travnja 1805. i umro 20. rujna 1855.), *Katarinu* Anu (krštenu 2. listopada 1807. i udatu 15. studenoga 1830. za Ivana Jurjevića), *Anu* (krštenu 30. rujna 1810.), *Ivanku* (krštenu 25. travnja 1814.), *Andriju* (rođ. 10. srpnja 1817., kršten 20. srpnja, oženio se 15. lipnja 1855. Margaritom Dragičević-Stefić, umro g. 1904.), drugu *Anu* (krštenu 24. listopada 1820., koja je umrla 11. studenoga iste godine), *Mariju* (rođenu 3. prosinca 1821., udatu 11. veljače 1850. za Jerka Vladislavića Stipančića), *Jerolima* (rođenog 22. travnja 1825.) i *Ivana* Antu (rođ. 3. veljače 1830., koji je umro g. 1831.).

Potomci pomorca Andrije Jutronića bili su: Marko[13] (rođen g. 1857. i umro g. 1932.), Jure (rođen 1862., stradao kao kapetan svog broda »Mali Marko« kod Ista u veljači g. 1895.), Jerko (rođen 1865. i umro iste godine) i *Dunata* (rođena 1867., umrla 20. studenoga 1919.). Dunata Jutronić je posljednja iz niza Kavanjin-Modro-Naimer-Crinfocai-Jutronić u Sutivanu, jer se nije udala, pa nije imao tko da iz počasti naslijedi ime. (Njen brat Marko nije imao ženske djece, osim djevojčice Mare Margarite, koja je umrla g. 1893. u drugoj godini života od difterije). Njena rodica *Dune* (Dunata) iz porodice Vladislavić Stipančić umrla je 4. veljače 1930. neudata. Na taj je način izumrlo ime Dunata u Sutivanu, koje se rodbinskim naslijeđem i udajama vuklo od Dunate Kavanjinove.

*

Kandijski rat između Venecije i Turske, koji je trajao blizu četvrt stoljeća (1645–1669), a koji se vodio i u Dalmaciji, uvelike je osiromašio ovu zemlju. Broj stanovnika u mletačkoj Dalmaciji i Albaniji spao je na ciglih 68.288 stanovnika. Unatoč znatnom prilivu novog stanovništva u gradove i na otoke, u njima je ostalo malo stanovništva. Još trinaest godina prije završetka rata (g. 1656) pisao je svojoj vladi u Veneciju generalni providur Antonio Bernardo o Dalmaciji, da je »toliko propala, da ono malo stanovnika, koje je preostalo od kužnih bolesti i sadašnjeg rata, nema načina da sebe prehrani ... nema više nikakve trgovine, tako da po svim gradovima, koji su sada lišeni stanovništva, podanici ne nalaze načina da žive i da tek sebe iz dana u dan prehrane; svi su postali siromasi toliko, da se ni ne usuđujem izraziti«.[14] Tokom daljih trinaest godina ratovanja stanje je u Dalmaciji i njenim gradovima postalo još teže.

U tom metežu ni splitski trgovci nisu mogli bolje proći. Nije mogao ni trgovac Marko Kavanjin, Dunatin otac, koji je trgovao između Bosne

[13] Marko-Andrija Jutronić (sin pomorca Andrije) moj je otac.
[14] *Novak Grga*, Prošlost Dalmacije II. Zagreb, 1944. str. 227.

i Venecije. Trgovina s turskom Bosnom prestala je, a i njegove mušterije, dužnici i poslovni suradnici ostali su u neprijateljskoj zemlji, pak je bio u neizvjesnosti, da li će ih i poslije rata pronaći. Umro je 1660. ne dočekavši svršetak rata, u kojemu je poginuo u obrani Splita g. 1657. i Dunatin brat Petar. Trgovačke poslove nije mogao snažnije pokrenuti ni Markov sin i poslovni nasljednik Frane. Stoga, kad se Dunata trebala udati g. 1669., to jest iste godine kad je prestao rat, Kavanjinovi su financijski dosta loše stajali, a njezin je brat Jerolim (kasniji pjesnik »Bogatstva i uboštva – Povijesti vangelske«) te iste godine tek doktorirao u Padovi.[15] Stoga postaje shvatljivo, kako je došlo do toga, da je Dunata dobila kao miraz u robnoj vrijednosti zlatu, srebru, rublju, tkaninama samih dukata 1200, tako da nam i dokumenti u vezi s Dunatinom udajom za Frana Modra odaju tadašnje stanje jedne prethodno imućnije splitske trgovačke obitelji.

Svi su dokumenti u vezi udaje Dunate Kavanjin pisani talijanskim jezikom. To su: 1. Ovlaštenje bračkog konta (t. j. mletačkog eksponenta na Braču) Anzola Balbija od 6. listopada 1669. Boži Nadaliju, da sastavi ugovor, jer je zvanični pisar spriječen. 2. Na istom papiru: vjenčani ugovor, koji je sastavio Božo Nadali 13. studenoga u Sutivanu u kući Kavanjina. Prisustvovali su kao svjedoci splitski kanonik Frano Armati i Stjepan Nadali. U ispravi se ističe, da se Dunata zbog velike ljubavi prema svojoj rodbini od srca odriče svih mogućih potraživanja i da se zadovoljava mirazom od dukata 1200. U drugoj dodatnoj ispravi ugovor prihvaćaju svi prisutni: s jedne strane Dunatina majka Marijeta i njeni sinovi Frane i Šimun. Također uime odsutnog doktora Jerolima. S druge strane Frane Modro splitski građanin iz Sutivana. Prema tom ugovoru »o budućem vjenčanju« Frane Modra i Dunate Kavanjin, Dunata će primiti miraz od 1200 dukata po L. 6 : 4 »in tanti ori et argenti, biancheria, et altra robba«. 3. Na posebnom papiru: popis nakon udaje sveukupne robe, koju je Dunata donijela u miraz uz procjenu, ali bez datuma. Spominju se: haljine (vesture), krzno (pelizza), haljeci ili zobuni (zipon), korseti (busti), gregetta, kratki ogrtači (bavari), suknje (bocasin),[16] košulje (camise), ovratnici (colari), maramice (fazzoletti),

[15] *Jutronić Andre*, Zbirka pjesama iz g. 1669. prigodom promocije Jerolima Kavanjina i prigodni pjesnik Luposignoli, »Mogućnosti«, br. 3. Split, 1957. str. 230–233. U dotičnom članku potkrale su se neke grješke. Na str. 232. u retku 9. i na strani 233. u recima 8, 16 i 32 mjesto Vuković (predšasnik Luposignolija) treba – prema splitskoj matici – Vukoković (Vucocovich) bez obzira, da li je to lapsus calami. Tako isto na str. 232. u recima 36 i 37 mjesto Vukokosavljević, treba – prema matici – Vukokavljević, kako je i zabilježeno talijanskom grafijom: Vucocauglievich. Naime, Luposignoli je prevedeno prezime od Vukoković ili Vukokavljević, koji je (Miloš) doselio u Split iz Bosne. Na str. 233. u retku 28 mjesto pogreške don Jurica Božićević-Nadali, treba: don Jerica Božićević-Nadali.

[16] Za izraze bavaro, bavero, bavera konzultirao sam nekoliko rječnika. *Gioacchino Stulli*, Vocabolario italiano-illirico-latino, Dubrovnik, 1810, str. 212. za bavero veli: Collare del mantello, ogârljaj, od plascta. *Niccolo Tomaseo* i *Bernardo Bellini*, Dizionario della lingua italiana, Torino-Napoli, 1869. str. 906. za bavera: specie di corto mantelletto da donna, a foggia di bavero, che dal collo scende alla vita; za

pregače (traverse), rukavi (manighe pustizze), kabanice (mantili), ubrusi (tovagioli), ručnici (sugamani), navlake za jastuke (intimelle), plahte (lincioli), rukavice (guanti), pantljika (cordella) i t. d., te zatim narukvice (manini), dugmeta (bottoni), lančići (cadenelle), kristalni dragulj (zogieletto di cristal), naušnice (rechini), prsten (anel), igle (aghi), ogrlica (colana), đerdan bisera (vezzo di perle), čisla (corone). Osim ta tri dokumenta, koja se neposredno odnose na Dunatinu udaju i koja ću donijeti u cijelosti, mogli bismo spomenuti još dva dokumenta: 1. Pismo Jerolima Kavanjina iz Padove od 6. rujna 1669. bratu. Među ostalim piše, da je bio prisiljen založiti kaput, i 2. Nagodbu od 24. svibnja 1705. sastavljenu u Sutivanu u dvorištu[17] porodice Modro. Baštinici pok. Ivana

bavero: Collare del mantello. *Pietro Fanfani*, Vocabolario della lingua italiana, Firenze, 1885, str. 183 za bavera: Corto mantelletto da donna a foggia di bavero che dal collo scende quasi alla cintura; za bavero: collaro del mantello. *P. Petrocchi*, Novo dizionario universale della lingua italiana, Milano, 1900, str. 220 za bavera: Abbigliamento delle donne che gira intorno al collo e copre le spalle e il petto con'un sarrocchino; za bavero: Quella parte del vestitò dal collo ritta o ripiegata in fuori. Anche una specie di mantellino che ricasca sulle spalle e sul petto; ispod crte: bavaro s. m. bavero. *Felice Casale*, Il nuovo Bazzarini. Vocabolario della lingua italiana (Rifatto di Felice Casale), Torino, 1938, str. 119; za bavero: 1. collare del vestito rovesciato i 2. Pezzo di panno o d'altro che scende a coprir le s palle. *Fernando Palazzi*, Novissimo dizionario della lingua italiana, Milano, 1942, str. 148, za bavera: mantellino corto da donna a foggia di bavero, che copre le spalle e il petto senza coprire le braccia; za bavero: quella parte del vestito intorno il collo che si porta per lo più rovesciato; mantellino attaccato al pastrano ora in disuso. *Dragutin A. Parčić*, Rječnik talijansko-slovinski (hrvatski), Zadar, 1868, str. 113, za bavaro: vidi bavero; za bavero: ogrljaj, vratnik, jaka. *Giovanni Andronić*, Dizionario delle lingue italiana e croata. Parte I., italiano-croato, Milano, 1943, str. 45, za bavero: ogrljak, ovratnik. Naši Talijani i danas kažu za izraz podići ovratnik na pr. od kaputa: alzare il bavero.

Za bocassin vidi boccascino: sorta di tela e di gonella (Vocabolario della lingua italiana, str. 160). *Pietro Fanfani*, Vocabolario della lingua italiana, Firenze, 1883, str. 206 za boccaccino: Specie di teleria dov'entra la bambagia. *Niccolo Tomaseo e Bernardo Bellini*, Dizionario della lingua italiana, Torino e Napoli, 1869, str. 994 za boccaccino: Spezie di teleria dov'entra la bambagia. *Pompeo Molmenti*, La storia di Venezia nella vita privata. Drugi dio, Četvrto izdanje, Bergamo, 1906, str. 414–415: »... Questo velo si tramutò poscia in quella specie di mantellina di seta nera *(cendadum, zendado)*, che, allacciata ai lombi copriva il capo e incorniciava il volto delle signore veneziane, e fu chiamata *vesta* o *cendà*, simile nella forma al *ninzioleto* bianco delle popolane e alla tonda delle chioggiote, che consistono in una mezza gonna di tella bianca o di colore, legata alla vita e arrovesciata sul capo coi lembi cadenti intorno al viso. La *tonda* popolana fu chiamata anche *bocassin* dal nome di una certa qualita di tela bambagia *(bocassinus)*. Così questa veste delle done del popolo, che si conserva ancora, come il velo nero delle signore del Cinguecento, e il *cenda*, particolare caratteristico e tutto veneziano del costume veneziano, settecentesco, hanno forse origine remotissima, che si deve cercare nei più oscuri tempi della vita veneta, nell'epoca preistorica.

Za gregetta nisam mogao naći nikakav tumač, koji bi mogao odgovarati.

[17] Dvorište s kućom (i vrtovima) obitelji Modro i Naimer Modro nalazilo se vjerojatno ondje, gdje nalazimo kasnije vlasnike Crinfocai. Ta je kuća u sutivanskoj luci. Prema jugu su bili vrtovi i druge zgrade Modro Naimer i kasnije Crinfocai. Pojedine dijelove vrta naslijedili su kasnije udajama obitelji Jutronić Cicalo, Jutronić Žuvinić i dr. Ove vrtove su prvih godina XX. stoljeća vlasnici uglavnom prepustili općini radi uređenja ovog predjela. Kuća Crinfocai na obali još uvijek postoji, ali vertikalno po-

Modro i Dunata Modro rod. Kavanjin ustupaju dru. Jerolimu Kavanjinu vinograd od 12 vriti u sutivanskom predjelu Ravan.

Spomenuta tri dokumenta u vezi s Dunatinom udajom za Franu Modra jesu:

Ovlaštenje bračkog konta

Noi Anzolo Balbi Co(nte)

Con(cedia)mo lic(enz)a à D(omino) Nadali del s(igno)r Agustin dal luoco di S(an) Zuanne della Brazza di poter in mancanza del n(ost)ro Can(cellie)re stipular sopra li sp(?) fogli l'infr(ascrit)ti Instrum(en)ti di Reffuda della s(igno)ra Donata Cauagni(ni) delli beni ... et il Contrato Dotale della stesa, tra la s(ignor)a Marieta Cauagni(ni), s(igno)r Fran(ces)co, et D(on) Simon suoi figli, con il s(igno)r Fran(cesc)o Modro di D(omino) Zu(anne) da Spalato, con tutte le solenità et cautelle giusta le leggi

Brazza li 16 ott(ob)re 1669

dijeljena u dva dijela. Zapadni dio je i danas vlasništvo obitelji Crinfocai. Na istoku od kuće Crinfocai nalazila se kuća Pjerotić, koju je sutivanska općina kupila 29. prosinca 1879. za 1200 forinti nakon rušenja starih »loža« ispred dvorišta Capogrosso Kavanjina. Bivša kuća Pjerotić je tada postala općinska službena zgrada do izgradnje nove u predjelu Blato početkom XX. stoljeća, kad je stara zgrada (bivša Pjerotić) porušena (obitelj Pjerotić je doselila u Sutivan za župnikovanja Frane Pjerotića 1698–1743). Istočno od vrta Crinfocai (i drugih nasljednika) i spomenute stare općinske zgrade (bivše Pjerotić), postojao je puteljak. Puteljak je dosta kasnije proširen i produžen prema novoj općinskoj zgradi, pak se i danas naziva Novi put. Na proširenju i produženju starog puteljka pomišljalo se odmah nakon rušenja »loža«. Tako je Tereza udova Ante Jutronić-Kršćan ustupila dio svog vrta na Blatu općini 10. rujna 1879. za novi put. U dokumentu o ustupanju zemljišta izričito se veli, da se vrt nalazi »uz bivšu kuću Naimer«, koja da je vlasništvo dra. Petra Ilića i da je u nastavku na zapadu od njena vrta vrt istog dra. Ilića, dok je na jugu vlasnica prisutna Tereza Jutronić Kršćan, na istoku vrtovi Ante Crinfocaja, Andrije Jutronića, Ante Jutronića Žuvinić, Andrije Lukšića Ćarić i Mate Palavršića p. Šime. Prema tome, spomenuta »bivša kuća Naimer« ne odnosi se na kuću, u kojoj živc Crinfocaj, već – vjerojatno – na susjednu »kulu« Ilića. Pročelje ove »kule« (možda »kaštelet« Modro u Kavanjinovu troškovniku!) sa strane je ondašnjih vrtova i sadašnjeg Novog puta posve neugledno, a zapadno pročelje – okrenuto vjerojatno ondašnjoj ulici ili trgu – ima renesansno obilježje. Preko bivšeg puteljka i sadašnjeg Novog puta nalazi se na istoku novija mirina i vrt Crinfocaia sve do zgrada Capogrosso-Kavanjina. Na zapadu od kuće Crinfocaj je stara kuća debelih zidova s bunarom na spratu. Prema natpisu podigao ju je Jakov Natali g. 1505., a današnji je vlasnik obitelj Ilić. *(Pietro Illich.* Iscrizioni dalmate d'epoca veneziana. Brazza, u »Bullettino di archeologia e storia dalmata«. Split, III. 150 i *Andre Jutronić*, Natpisi u Sutivanu, u »Vjesniku za arheologiju i historiju dalmatinsku«, Split, sv. 50, 1932, str. 349.). Postavlja se pitanje: od koga je obitelj Ilić kupila taj kompleks zgrada, veliko dvorište i vrt (perivoj)? Da li je možda pop notar Josip Marija Naimer Modro naslijedio ili inače posjedovao kuću (i vrtove) svog vlasništva, što nije pripalo njegovim sestrama, odnosno sestri Ani, koja se udala za Andriju Crinfocaia? Prema bilješkama u sutivanskim knjigama bratovštine i crkovinarstva postoji legat za mise Ane Crinfocai rod. Naimer. Iz ostavštine Naimer u Splitu (na Dobriću) postoji kuća, koju je prema tradiciji u obitelji Soljančić, zavještao sutivanskoj crkvi pop Naimer.

Fatto alla Brazza in loco sudetto nella Casa delli infrascritti s(igno)ri Fratelli Cauagini alla presenza delli S.Si(gno)ri D(on) Fran(ces)co Armati Canonico di Spalato et Sign(no)r Stefano Nadali Testimonij pregati et ciò fu stipulato p(er) me Nadal Nadali con Licenza del Ill(ustrissi)mo s(igno)r Conte de di Ottobre prossimo caduto. –

Dove p(er)sonalm(ent)te constituita la Sig(no)ra Donata figliola legitima, et naturale de q(uonda)m S(igno)r Marco Cauagini Citadino di Spalato procreata con la Sig(no)ra Marieta sua Madre la quale non p(er) forza ingano ne dal qual si uoglia sinistra Machinat(io)ne se dotta, ò circouenta ma libera e sinceram(en)te mutù proprio, et ex certa animi sui sientia con ogni miglior modo p(er) se, heredi, et sucerosij in perpetuo et p(er) l'affetto cordiale, che porta alla Sig(no)ra Marieta sua Madre, et alli S.S(igno)ri Fran(ces)co, Giero(li)mo Dr. et D(on) Simon sui Fratelli amantissimi, et p(er) trovarsi contenta della dote constituitali di du(ca)ti mille et doi cento, et p(er) leuar ogni ocasione, che potesse naser tra ello o sui heredi con detti S.S(igno)ri sua Madre, et Fratelli con quali brama uiuer et morir in quel amor, che tra il sangue conuiene, et lodeuole; Ho p(er) cio con questo, et con ogni altro miglior modo p(er) se heredi et sucesori cesso et trasferito et renuntiato, et inter uiuos donato alla sudetta Sig(no)ra Marietta sua Madre, et alli SS(igno)ri sud(et)ti sui Fratelli heredi, et sucessori loro tutte et cadaune ationi ragioni et pretesioni, et quomodo qumque li conpetiscano et competir in futurum potesere di beni Paterni Materni fraterni, et di qualsi uoglia altra sorte, eccetuata la sudetta dote di du(ca)ti mille, et doi cento cento della qual si chiama tocata et contenta renutiando p(er) cio ogni benefitio di leggie, et di Statuti, che li fossero fauoreuole presenti iui alle Cose sudette la Sig(no)ra Marietta sua Madre, et li S.S(igno)ri Fran(ces)co, et D(on) Simon suoi Fratelli p(er) se, et p(er) ili Sig(nor) Dr. lor Fratello heredi, et sucesori loro Stipulanti, et accentanti et la sudetta dote di du(ca)ti Mille, et doi cento prometenti come segue sotto obligat(io)ne.

Adi detto

Fatto in Casa, et alla presentia come di sopra.

Doue p(er)sonalm(en)te constituite le parti infrascritte cioè la molto Illu(str)e Sig(no)ra Marietta Relita q(uonda)m S(igno)r Marco Cauagini Citadino come di sopra nec non il S(igno)r Fran(ces)co, et D(on) Simon p(er) nome ancho del S(igno)r Gier(oli)mo Dr. loro Fratello Figlioli del detto q(uonda)m, S(igno)r Marco da una et dall'altra il S(igno)r Fran(ces)co Modro di D(omino) Zuanne Citadino di Spalato, et con l'inuocatione, del Spirito Santo, et interpositione di Comun amici, è parenti sono uenuti alli infrascritti patti conuentioni, et acordi di futuro Matrimonio cioè la sud(et)ta Sig(no)ra Marieta, et li SS(igno)ri suoi figlioli hanno

promesso, et prometono, che l'onesta da Moglie la Sig(no)ra Donata figliola legitima è naturale delli prefatti q(uonda)m S(ignor) Marco, et la S(igno)ra Marieta et la Sorella uterque(?) congionti di essi SS(igno)ri Fratelli Cauagini, et quando con affetto acetarà in suo legitimo sposo, et consorte il soprad(et)to Sig(no)r Fran(ces)co giusta il rito della Santa Chiesa Catolica romana con le constitution del santo concilio tridentino à quella dare, et con effetto consegnare in dote, et p(er) dote Ducati Mille e doi cento da lire 6 : 4 in tanti ori, et argienti biancaria, et altra roba p(er) adornam(en)to della sud(et)ta sposa giusta la stima che sara di comun consenso dalle che sarano ellette subito al tocare la della mano, et all'incontro esso Sig(no)r Fran(ces)co à promesso, et promette da accetare legitima sua sposa consorte, et moglie la prefatta Sig(no)ra Donata giusta il rito, et constitutione inanti expresse, et con la dote sopra detta, et quella riceputa, che haura ben e diligientem(en)te custodire, et conseruare, et in Caso di restitutione, che Sign(no)r Iddio non permetta, promette lui, et p(er) lui heredi si obliga quella restituire alla detta Sign(no)ra Donata ouero à chi la sorte e raggion darà senza contraditione alcuna prometendi le parti ante scritte ad inuicem(?) et uicisum (?) da auer sempre fermo rato, grato quanto nel presente in strum(en)to si contiene, et à quello non contrafare in hauenire p(er) se ne p(er) altri, sotto oblig(ation)e.

et Io Nadal Nadali con Licenza come di sopra o fatto il presente alla presenza come di sopra et in fede di mio proprio pugno sotto scritto.

Citirani dokumenti ispisani su na dvije stranice, a na trećoj je stranici ispisano samo 6 redaka, a ispod toga je potpis Bože Nadalija s odnosnim svojim podacima. Na poleđini su (t. j. na četvrtoj stranici) bilješke iz raznog vremena. Kao najstarija se može smatrati: *Rinuncija di Donata Modro.* U nastavku je novija ruka dodala: nata Cavagnini di Marco e Marietta. Ispod toga je svježa bilješka ispisana olovkom: Donata (Darka) Darinka rođ. u Splitu 1651. U donjem desnom dijelu su brojevi: A. 1669 (t. j. Anno 1669., t. j. godina vjenčanja), a niže: 1570. Format stranica je 30×20.5 cm.

Da Dunata nije rođena g. 1651., već g. 1650., dokazao sam njenom krštenicom.

Popis stvari miraza Dunate Kavanjin

Popis predmeta ispisan je na tri stranice i na polovici četvrte stranice. Format dokumenta je 30×21 cm.

Na prvoj stranici:

Laus Deo. Adi .....[18]

[18] U popisu stvari Dunatina miraza nije zabilježen datum, već su iza riječi: Adi ... stavljene točkice. Vjerojatno se htjelo kasnije umetnuti datum, pak je zaboravljeno. Kako je za Dunatu rečeno »hora consorte del s(igno)r Fran(ces)co Modro«, znači da

Nota di robbe date p(er) Dote a S(igno)ra Cauagnini, et hora consorte del s(igno)r Fran(cesc)o Modro, stimate dalli infras(crit)ti di comun consenso del d(etto) s(igno)r Fran(cesc)o, et Noi fr(at)elli Cauag(ni)ni e prima.

N.o. 2	Casse di Noghera con sua chiaue[19] a D(ucati) 8 d'accordo	L	96.—
N.o. 1	Pelizza stricada stimata da m(istr)o Steff(an)o Dragolouich p(er)	L	100.—
N.o. 1	Vestura di raso rossa L 150, brazze 8 pass(aman) p(er) L 42, in rag(ion) di L 13 . . . son . . . stim(at)a da Capo Sculan(ouich)	L	192.—
N.o. 1	Vestura di Capinola Verde (D(ucati) 14 pass(aman) brazze 9 p(er) L 47, stimata da d(etto) Sculanouich con	L	131.—
N.o. 1	Vestura di Ormèsin ganzante doppio, é Zip(on) p(er) L 62, pass(aman) sop(r)a tutti doi L 70 t.o	L	132.—
N.o. 1	Zipon Rosso di raso L 20, pass(aman) . . 8 a L 5 : 6 in	L	62.—
N.o. 1	Zipon di raso Zalo col pass(aman)	L	50.—
N.o. 1	Zipon di raso Paonazzo col passaman	L	40.—
N.o. 1	Zipon di ueludo rosso L 74 : 8, e p(er) il pass-(aman) L 42.	L	116.8
N.o. 1	Zipon di ueludo paon(azzo) L 74.8, e p(er) il pass(aman) L 42	L	116.8
N.o. 1	Zipon di Damasco uerde	L	30.—
N.o. 1	Zipon di Canauazzetta uinado	L	30.—
N.o. 1	Zipon di Canauazzetta rosa	L	37.4
N.o. 1	Zipon di Canauazzetta negra	L	24.16
N.o. 1	Zipon di ormesin Ganzante come sop(r)a già messo	L	—.—
N.o. 1	Gregetta di Damasco Latado	L	65.—
N.o. 2	Gregette di ormesin Ganzane uer(d)e è tur(chine) p(er) D(ucati) 20	L	60.16
N.o. 1	Gregetta di scarlato fin usada	L	24.—
N.o. 4	Busti di seda con pass(aman) è altro	L	24.16
N.o. 3	Vesture di saggia, ciò r . . con pass(aman) oro e seda L 80 (detta) Vinada L 70 è neg(r)e L 70 t.o	L	220.—

je popis sastavljen poslije njena vjenčanja, najvjerojatnije u Splitu. Ali, ipak pretpostavljam, da je spisak s procjenama sastavljen iste godine, kad je izvršeno i vjenčanje (g. 1669). Iz popisa se vidi, da su bili ovi procjenitelji: za rublje Mara udova p. majstora Mate Bolognina i Katarina Mićina, za krzno majstor Stjepan Dragolović, za haljine majstor Skulanović, a za zlato zlatar Mihovil Miloš.

[19] Znači: Dvije škrinje od orahovine sa svojim ključem. Moramo uzeti, da je u njima bilo smješteno rublje, haljine i krzno, t. j. stvari, koje je Dunata Kavanjin donijela kao dio miraza.

N.o. 4	Ves(tu)re di mocag(ia)ro noue col pass(aman) ciò, rossa, uerde, turchina e paonazza t.o	L 310.—
N.o. 1	Vestura di mocag(ia)ro roana	L 45.—
N.o. 2	Vesture di mocag(ia)ro ciò tur(chin)a con racamo di raso L 50, et tur(chi)na ganzante con d(ett)o L 70	L 120.—
		L 2027.8 (sic!)

Na drugoj stranici:

Seguono le biancarie stimate da mad(on)na Mare r(elitta) q(uondam) m(istr)o Matt(e)o Bologna é mad(on)na Catt(ari)na Michina.

N.o. 6	Camise sutile ciò e doi di tella moneghina lau-(ora)te di sotto, con manighe di tella à baston è merli di fiandra à L 80; doi alte di d(ett)a tella lauor(a)te di sotto con manighe di cambrà gresp(a)de à L 50, et doi altre di tella chiara manighe di cambrà con merli fini à L 56 t.o	L 372.—
N.o. 6	Camise di tella di casa sutila, ciò doi con manighe di tellà moneg(hin)a, doi com manighe di d(ett)a tella moneg(hi)na racamade, e doi con manighe di tella olanda con merl(l)i fini	L 274.—
N.o. 6	Camise di tella chiara con manighe di telle diuerse lauerade in più modi	L 168.—
N.o. 6	Camise di tella di casa a L 30 l'una	L 180.—
N.o. 1	Bocasin di tella sutila di Casa	L 60.—
N.o. 1	Bocasin di mussulo con merli attorno	L 53.—
N.o. 2	Bauari di Cambrà uelado con merli di fiandra grandi	L 100.—
N.o. 2	Bauari di Vello d'oro	L 40.—
N.o. 2	Bauari di Vello di seda con merlo d'oro, et altro con merlo negro à L 5	L 10.—
N.o. 2	Bauari di cambrà ciò un con merlo grande è racamo L 30 é altro con mer(lo) di Cor. à L 15	L 45.—
N.o.	Bauari di tella lauoradi	L 12.—
N.o. 2	Bauari di tella Chiara lauor(a)ti à L 4, et n(numer)o 1 di cambrà con lauor pustizzo L 12	L 20.—
N.o. 6	Bauari, ciò 2 di cambrà usadi a L 4, doi di mussulo con merli à L 2½, et doi di tella à L 3	L 19.—
N.o. 7	Bauari trà cambrà é tella di baston con merli, è senza color	L 36.—
N.o. 2	Colari pustizzi con merli	L 12.—
N.o. 6	Fazzoletti ciò 4 di mussulo fini, et doi di cambrà, . . . con merletti à L 6	L 36.—
N.o. 6	Fazzoletti di tella moneghina con rosette, et altri lauori à L 12	L 72.—

N.o. 4		Trauerse di tella chiara con merli é cord(el)la ciò doi bianche à L 14, et doi Zale à L 12½	L	53.—
N.o. 4		Trauerse di tella chiara sutil, ciò doi con mer(li) é cord(el)la à L 15, et doi con merlo solo à L 10	L	50.—
N.o. 2		Trauerse di tella chiara fina con diuersi lauori é merlo	L	74.—
N.o. 2		Trauerse ciò una di tella con cord(ell)a é merlo L 20, et una di camb(rà) con cord(ell)a usada L 5	L	25.—
N.o. 2		Trauersa ciò una di seda con merlo L 30, et l'altra di cambra lauor(ot)a é poco usata L 50	L	80.—
			L	1791.— (sic!)

Na trećoj stranici:

P(era)	3	Manighe pustizze, ciò di tella à baston . . . et espade L 27, et doi di d(ett)a, è renso usate à L 10	L	47.—
N.o.	2	Mantili grandi Venet(ia)ni con merlo lauo-(rat)i	L	32.—
D(oozi)ne	2	Tauagioli lauorati	L	72.—
N.o.	2	Sugamani di tella di Casa sutil, con mer(lo) cordella, é lauor	L	64.—
P(er)a	4	Intimelle lauorade con cordella	L	80.—
P(er)a	1	Lincioli di tella casa sutil con lauor grande è merlo	L	340.—
P(er)a	1	Lincioli di d(ett)a tella sutil lauor, è merli	L	120.—
P(era)	1	Lincioli di tella di casa lauor senza merlo	L	85.—
N.o.	1	Cassetina con raccamo in cera	L	18.—
N.o.		Fiori diuersi di seda è altro	L	24.—
P(er)a	2	Guanti racamadi	L	24.—
N.o.	1	Manizza di telletta d'oro rossa fod(era)ta con felpa	L	24.—
B(razza)		80 Cordella con oro, e altro p(er) doi conz-zieri dà testa è guarim(en)ti dà Ziponi a ... 12	L	78.—

Nota di ori stimati dal s(ignor) Michel Milos orese è prima

P(era)	1	Manini noui a filo di . . 2/4 c(ara)ti 21½ con L 45 di fattura cos(ta)no	L	335.13
N.o.	12	Bottoni d'oro smalt(at)i car(at)i 221 à . . 22½ L 5 fatt(u)ra p(er) cad(au)no	L	320.12
N.o.	6	Broche smalt(at)e car(a)ti 172, fatt(u)ra é perle à D(ucati) 4 p(er) cad(au)no in tutto	L	337.11
N.o.	1	Cadenella di 5 fili con pend(ant)te car(a)ti 375 à . . 22½ perla D(ucati) 6 e fatt(u)ra D(ucati) 3	L	641.17

N.o.	1	Cadenella picola pesa car(a)ti 126, è p(er) fatt(ura) D(ucati) 7	L	183.15
N.o.	1	Zogieletto di cristal di c(ara)ti 26½ con D(ucati) 3 di fatt(ura)	L	47.15
P(era)	1	Rechini smalt(ati) con Aquila di car(a)ti 63 è D(ucati) 7 di fatt(u)ra	L	112.17
P(era)	1	Rechini à Nauizella smalt(ati) di c(ara)ti 49½ é fatt(u)ra con perle L 36	L	91.12
P(era)	1	Rechini con perosini di c(ara)ti 18½ fatt(u)ra é p(er) le L 6	L	26.15
N.o.	1	Anel con pietra bianca di c(ara)ti 19 L 17, et un ago d'oro di c(ara)ti 16 é L 3 fatt(ura) L 21 t.o	L	38.—
N.o.	20	Aghi dorati à L 3, un grande L 5, é 16 picoli a 20 t.o	L	51.—
			L	3541.7 (sic!)

Na četvrtoj stranici:

N.o.	1	Colana con perosini 19, et 20 granate senza fatt(u)ra	L	30.—
N.o.	1	Vezzo di perle da colo con 11 perosini senza fatt(u)ra	L	198.—
N.o.	2	Corone ciò di corallo à fil d(ar(en)to L 12, et di Diaspro li 5 grani L 6, e resto L 6	L	24.—
		P(er)la oltras(cri)tta prima summa	L	2027.8
		P(er)la seconda	L	1791.—
		P(er)la terza	L	3541.7
			L	252.—
			L	7211.15 (sic!)
		Al suplim(en)to di D(ucati) 2200 da L 6 : 4 per D(ucato) mancano	L	228.5
			L	7440.—

Ispod ovog popisa, procjene i obračuna na četvrtoj stranici Jerolim Kavanjin je dodao svoju napomenu s potpisom, ali nije naznačio datum. Njegova napomena glasi u cijelosti.

Non so come le d(ett)e L 228.5 furono girate à credito del p.a(?) Fran(ces)co Modro nostro cognato sopra la sua partita di debito di mag(gi)or summa come ne'libri di q(uonda)m Fran(ces)co N(ost)ro fratello Zornaletto di Borra(?), et q(ues)to p(er) intiero saldo della dote promessa a s(igno)ra Donata nos(t)ra sorella e sua moglie, et q(ues)to p(er) notitia de nostri posteri. Gir(oli)mo Dr Cauagnini m(ano) prop(ri)a.

Kako je vjenčani ugovor u vezi s udajom Dunate Kavanjin za Franu Modra Sfaganića sastavljen i potpisan u listopadu 1669., možemo pretpostaviti, da je njihovo vjenčanje izvršeno nekako sredinom istog mjeseca. Budući da je Dunata rođena 16. kolovoza 1650., znači, da joj je bilo 19 godina i 2 mjeseca, kad se udala. Međutim znamo, da je g. 1688. izbio spor između Jerolima Kavanjina (koji nije bio prisutan pri sklapanju ugovora, procjeni miraza i vjenčanju) i Frane Modro i Dunate. Iz naprijed citirane Kavanjinove vlastoručne bilješke ispod teksta o procjeni Dunatina miraza možemo pretpostaviti, da je bilo u pitanju L 228.5, koji iznos Kavanjin nije priznavao.

Kako se Jerolim Kavanjin g. 1669. u vrijeme Dunatine udaje nalazio još u Padovi, njegova braća Frane i pop Šimun mora da su imala njegovu punomoć i pristanak pri sklapanju ugovora sa sestrom Dunatom i zetom Franom, jer se u ugovorima izričito veli, da ugovor sklapaju i uime svog brata doktora Jerolima.

Osim toga postoji i jedno Jerolimovo pismo bratu Frani datirano u Veneciji 6. rujna 1669., u kojemu se – pored poslovnih i rodbinskih stvari – govori i o predstojećoj Dunatinoj udaji, o robi, koju joj šalje »per nostra Novizza« (zaručnica), preporučuje joj »che sia buona e manco superba«, pak bude li čuo dobro »de fatti suoi«, slat će joj »sempre qualche galantaria«, ali bude li loše čuo, da će se kajati, što joj šalje. Istodobno Jerolim, njen brat, izražava želju da vjenčanje ne bude svečano zbog smrti dobrog i kreposnog »parente«, pak čak misli i da bi se moglo odgoditi. Vjerojatno baš zbog toga Dunatino vjenčanje nije izvršeno u Splitu, već na selu, u mirnom Sutivanu, u kojemu su sastavljeni i vjenčani ugovori. Iz Jerolimova pisma se ujedno vidi, da mu financijsko stanje nije bilo zavidno, kad je morao založiti odijelo i novac posuđivati.

Pretpostavljam, da je sačuvano Jerolimovo pismo bio koncept. Naime, pismo ispunjava čitavu prvu i drugu stranicu, a na trećoj je po sredini ispisan dodatak, koji je vjerojatno trebao biti dometnut poslatom pismu, ukoliko nije post scriptum. Papir je na pregibima poderan, naročito po središnjem pregibu, pak je zato na nekim takvim mjestima slabije čitljiv. Ono u cjelosti glasi:

Car(issi)mo Fratello

Vi mando p(er) via di Zara, e p(er) mano del S(ignor) Bartolo Benta l'ordenatami robba p(er) la nostra Nouizza il ualente della quale assende alla summa di D(uca)ti 67 venetiani da L 6 : 4, i q(ua)li mi furono con sommà gentilezza dal S(ignor) Benta imprestati oltre le mie doi mesate a D(uca)ti 10 p(er) mesata, si che sin hora li deuo D(uca)ti 80, e nel auenire andarò cosi seguitando, oltre che mi faranno bisogno D(uca)ti 12 p(er) il descampro del mio habito finisceno(?), qual ancora si trova al monte di Padoua, p(er) non hauer soldi con che discomprarlo sperando il tutto della sua assistenza.

Vi mando una pezza di ressto Tedeseco ...	L 56.—
Vna pezza di Tella à Baston squisita	L 55.16
Vna pezza di Cambra fino dal N. 1800 ... poco bello quel dal n. 800	L 36.—
Brazza doi Cambra uelado fin	L 14.—
Brazza 3 e 1/2 di merlo Fiandra di ... della più squisita, e bella qualità che si catti à L 16:10 il brazzo	L 57.15
Brazza otto di merli della stessa qualità a L 6:5 un collatro bassi	L 50.—
Z 12 merli Venetiani in uece di Lorena (?) a L 1:2 il brazzo	L 13.4
Z 10 1/2 cauezzi p(er) camiscie sotile merli à 32 fino a Z 12	L 8.18
Z 21 cauezzi à 24, e 32 mezani p(er) camiscie di tella à L :–5	L 5.5
Z 48 cordella à 40 mezana à L –:8	L 19.4
Z 60 cordella à 24 fina à 36	L 18.—
Z 36 merli à 24 fini e mezani à 39	L 16.4
Z 30 merli à 10 p(er) fazzoletto à 73 1/2	L 3.15
Pezze i cendalina uerde, e squarda	L 16.10
Z 80 cordella p(er) i Ziponi a Z 8	L 32.—
para uno quanti	L 8.—

La qual robba tutta hebbi con maggior auantaggio possibile assistito da p(er)sone che s'intendono, e anco dal s(ignor) Dott(or) Nimira et è robba squisita.

Imocaiari mandarovi con altra occ(asio)ne non essendo p(er) anco Penti come anco la uesta di rolo, qual trouo dificoltà grande à tingerla à mio modo. Con la med(esi)ma vi mandarò anco la cordella che seruirà p(er) il suo fornim(ent)o non sapendo ancora in che color deuo farla rebenzer (?). Dite in tanto alla S(ignor)a Nouizza che sia bona, e anco sup(er)ba, per che se sentirò bene de fatti suoi sempre li mandarò qualche galantaria, ma se male mi pentirò d'hauerli anco mandato i q(uel)li che si ricordi di strazzar la p(rim)a uolta che li mette, dite quando(?) si balla si cauano i quanti: cosi insegna la buona creanza. Noi p(er)ò non mancate di mandarni 11 soldi p(er) le tinte, et altro non havendo più fronte di stornir il S(ignor) Benta, che pur troppo ci fauorisce, i Rli 5 p(er) il S(ignor) Millos attendo, con il cecchino che ... per i Caicchio, i Cotorni, fighi, Vin, Legne S. e mandaste fichi succi ...(?) a me che é meglio che io auanci q(ue)llo altri . . . (?) Zarebbe, che del ritratto farò q(ue)llo mi comandarete.

In qu(an)to alla S(ignor)a Anita ui dico che con la pacienza si fa il tutto, ma cosi in fretta non si puo se non precipitare nel modo che già apressi à 6 (p(er) cento e l'assicuro che io non manco di manegiarmi p(er) suo interesse più che fosse mio, stante la necescita di q(ue)lla numerosa famiglia. Col S(ignor) Raggionato ancora che m'abbocai p(er) la dote p(er) anco di fuori, q(uan)do uerà io sarò uigilante. Il tempo preuisto p(er) il suo matrimonio e breue, ne stimo veranno à tempo q(uan)te ueste fate nenza che non manca darle di poi. Nella robba che

ui mando trouarete qual usa di più del ordinatomi, q(ues)to primo non ui grauarà p(er) che l'impiegarra p(er) colari, et altri bisogni. Il Sig(no)r Capogrosso quando p(er) manesse nel proposito che farebbe male, p(er)ò più stimo in lui le parole che i fatti. Haurami amico in tutte le forme sicome sin hora m'esperimento. Riuerisco la S(igno)ra Madre con D. Simone, mentre à voi augoro felicità, e contento insieme col S(ignor) Dott(o)r Nimira.

Di V(ostra) S(ignoria) Ill(ustrissim)a A(ffetuosissi)mo Fra(te)llo
Giro(la)mo

Venetia li 6 Sett(emb)re 1669.

Dodatak pismu (umetak ili post scriptum), o kojemu sam već govorio, glasi u cijelosti:

Vi prego di scriuer all Auocato Tironi alla Brazza p(er) il mio libro Pratica criminale del Priori e q(ues)ta mandarmi con p(rim)a occ(asio)ne essendomi assai necessaria. Intendo la p(er)dita de q(uonda)m S(igno)r Dott(or) Thomaseo, q(ues)ta mi porto mia hanima, si condolga à mio nome con li suoi S(igno)ri Fratelli sinche io à più opportuno tempo faci il debito mio. E se il S(ignor) Cognato uolesse flocar per il giorno presente lo prego à non far, ne feste, ne strepiti di sorte alc(un)a. E à voi proibisco ... ogni alegrezza hauendo p(er)duto un bon, e uirtuoso parente che à scioli ... sara gloria p(er) la sua uirtù e facondia, anci starebbe assai bene se p(er) ... che tempo si potessero prorogare q(ues)te nozze, q(uan)do non siano lontane da noi le feste, e le alegrezze.

SUMMARY

DUNATA KAVANJIN – HER DOWRY AND CONTRACT OF MARRIAGE

Dunata Kavanjin (born August 16th, 1650, at Split) was the youngest sister of the Split poet Jerolim Kavanjin (1643–1714), author of »Richness and poverty« (»Bogatstva i uboštva«). They were the children of the merchant Marko Kavanjin, who had come from Italy, and of Marija Božićević Nadali (of Sutivan). Dunata was married in Sutivan (island of Brač) in 1669 to Fran Švaganjić-Modro, who came from a Split family of seafarers. That was in the year that marked the end of the Cretan war (1645–1669), which was the cause of the Kavanjin family's impoverishment. The marriage had been planned with the aim to reconcile two families that lived in discord. Nevertheless, there was again a quarrel later, in 1680. The husband and wife lived in Split (ehere their children were born) and Sutivan (where both of them died and were buried).

Among the documents of Jerolim Kavanjin and the Capogrosso-Kavanjin family that in 1948 were brought from Sutivan to the Museum of Split, there are to be found numerous marriage contracts and dowry estimates of various Split families. Among them there were such documents belonging to Dunata Kavanjin. The contract of marriage was issued on the 13th of November, 1669, by Božo Nadali of Sutivan. It states that Dunata, owing to her great love for her relatives, renounces with all her heart and soul to all possible claims, and that she will be satisfied with a dowry of 1,200 ducats. There is also a complete list of all items Dunata brought as a dowry, viz. dresses, a fur, jackets, corsets, short cloaks, skirts, chemises, collars, handkerchiefs, aprons, sleeves, overcoats, napkins, towels, pillow–cases, sheets, gloves, ribbons, bracelets, buttons, small chains, crystal jewellery, ear-rings, a ring, needles, necklaces, a string of pearls, rosaries. Until well into the 20th century, the name »Dunata« – after Dunata Modro née Kavanjin – was current in the following Sutivan families: Najmer-Modro, Crinfocai, Jutronić and Vladislavić-Stipančić.